

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1928/2016
29.12.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Јасминке Станојевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., са боравиштем у ..., чији је пуномоћник Бранислав Вукосављевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., коју заступа Јован Мићић, адвокат из ..., ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 529/16 од 23.06.2016. године, у седници одржаној 29.12.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 529/16 од 23.06.2016. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П2 663/15 од 29.02.2016. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужилац да на име свог доприноса за издржавање тужене плаћа по 18.000,00 динара сваког 1. до 10. у месецу на рачун тужене, почев од 21.04.2015. године као дана подношења тужбе, па убудуће док за то буду постојали законски услови или док ова одлука не буде измењена. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев за разлику од досуђених 18.000,00 динара до тражених 12.000,00 динара. Ставом трећим изреке утврђено је да се овом пресудом мења пресуда Трећег општинског суда у Београду П 1103/08 од 26.10.2009. године у ставу првом изреке. Ставом четвртим изреке обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 15.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 529/16 од 23.06.2016. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена је првостепена пресуда у ставу I и III изреке. Ставом другим изреке одбачена је као недозвољена жалба тужене изјављена против одлуке садржане у ставу II изреке првостепене пресуде. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14) Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није основана.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Трећег општинског суда у Београду П 1103/08 од 26.10.2009. године измењена је пресуда истог суда П 3696/97 од 06.04.1998. године у ставу другом изреке, па је тужени (тужилац у овој парници) обавезан да на име свог доприноса за издржавање тужиље мал. ББ (сада пунолетне тужене у овој парници) плаћа по 25.000,00 динара месечно почев од 06.03.2008. године као дана подношења тужбе па убудуће док за то буду постојали законски услови. Због непознатог боравишта тужиоца, у том поступку заступао га је привремени заступник адвокат Владимир Жарковић из Како обвезник издржавања од 1997. године са својом малолетном ћерком није имао контакте, а 2001. године се одселио у ... где је засновао брак са ВВ, у коме је 2003. и 2006. године добио ћерке ГГ и ДД, он није имао сазнања о постојању правноснажне судске пресуде којом је његова обавеза установљена у наведеној висини, због чега је није ни извршавао. За постојање ове одлуке сазнао је тек 25.01.2015. године, када је приликом доласка у Србију (по налогу Другог ОЈТ у предмету Кт 226/13 који се водио по оптужници за кривично дело неплаћања алиментације) приведен од стране полиције. Да би избегао кривично гоњење, тужилац је доспелу обавезу намирио подизањем кредита који сада отплаћује у износу од по 200 евра месечно, а у циљу смањења своје обавезе покренуо је ову парницу сматрајући да због његових измењених породичних прилика и повећања обавеза не би требала да буде виша од 12.000,00 динара месечно. Указао је да су обе његове ћерке школског узраста, да похађају музичку школу која се плаћа 50 евра месечно, да трошкови obroка и осигурања износе 162,19 евра, да се за излет млађе ћерке плаћа 5 до 10 евра месечно, а за годишње ескурзије старије око 130 евра, да уџбеници коштају за млађу кћи 120 евра, а за старију 140 евра и да старија девојчица због проблема са видом користи корективну диоптрију која се мења бар једном годишње. Имајући у виду трошкове становања који лети износе од 60 до 80 евра, а зими 240 евра месечно, издатке за фиксни телефон, интернет и кабловску телевизију у висини од 31 евра према потврди ... и укупних издатака за стан према званичним обрачунима у износу од 176 евра, сматрао је да је износ издржавања тужене досуђен у његовом одсуству превисок у односу на његову зараду од 923 до 1015 евра месечно, зараду његове супруге која се креће од 1141 до 1314 евра месечно, који приходи су оптерећени ратом за стамбени кредит у износу од 230 евра месечно. Даље је утврђено да је у време доношења претходне пресуде тужена била малолетна и да је похађала основну школу, да је 2014/2015 школску годину уписала факултет као буџетски и финансирани студент, а да сада сама плаћа школарину, да са мајком која је службеник државне управе и остварује плату од 55.000,00 динара месечно живи у кући деде и бабе који има површину 145м², да је претходне године уџбенике платила око 20.000,00 динара, опрему за лабораторију 5.000,00 до 6.000,00 динара на годишњем нивоу и да због присуства предавању и вежбама које понекад трају и до 20 часова за оброк ван куће троши 300,00-400,00 динара

дневно. За огрев у оквиру породичног домаћинства троши се између 100.000,00 и 125.000,00 динара годишње, деда и баба финансијски помажу тужену и њену ћерку, али су они ради поправке крова узели кредит због чега им по одбитку месечне рате примања износе 15.800,00 и 11.000,00 динара, годишња регистрација путничког аутомобила мајке тужене кошта око 15.000,00 динара, а за храну четворочланог породичног домаћинства издваја се од 30.000,00 до 50.000,00 динара месечно и за лекове деде који је срчани и плућни болесник око 100 евра месечно.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су применом члана 164. Породичног закона утврдили да је истакнути тужбени захтев за смањење висине алиментације делимично основан, те су тужиочеву постојећу обавезу са 25.000,00 динара умањили на 18.000,00 динара месечно. Овакво становиште судови су заузели закључивши да у погледу висине прихода и издатака тужиоца нема неких промена и да су се потребе тужене повећале, али како приликом доношења пресуде П. 1103/08 од 26.10.2009. године, донете у одсуству тужиоца, чија адреса пребивалишта туженој и њеној мајци није била позната, могућности тужиоца и потребе чланова његове породице, односно његове две малолетне ћерке уопште нису цењене, судови су сходно члану 160. став 1, 2. и 3. Породичног закона обавезу плаћања доприноса за издржавање тужене смањили, сматрајући да сагласно члану 162. став 3. Породичног закона досуђена сума од 18.000,00 динара одговара стандарду тужиоца, као родитеља који има обавезу издржавања према још два детета. Висину издржавања у фиксном месечном износу судови су одредили применом одредбе члана 162. став 1. у вези са ставом 2. Породичног закона.

Неосновано се ревизијом тужене указује да су судови погрешно применили материјално право када су смањили висину алиментације досуђену пресудом Трећег општинског суда П 1103/08 од 26.10.2009. године, иако утврђују да код тужиоца није дошло до промене финансијског статуса и породичних обавеза, а да су се потребе тужене повећале. Међутим, по схватању овог суда, судови су правилно закључили да измењене породичне и финансијске прилике при доношењу претходне пресуде о висини алиментације уопште нису цењене, јер тужилац у поступку није учествовао због тога што је у одсуству међусобних контаката његова адреса била непозната туженој и њеној мајци. Код таквог стања ствари, тужбени захтев је био у целости усвојен у износу од 25.000,00 динара, за који судови у овом поступку правилно закључују да је превисок, имајући у виду да је и при претходном пресуђењу дана 26.10.2009. године тужилац био отац две девојчице рођене 2003. и 2006. године и да није има само законску обавезу издржавања према туженој. Висина алиментације досуђена нижестепеним пресудам правилно је одмерена и детаљно образложена, а околност да досуђена сума од 18.000,00 динара представља законски минимум алиментације не утиче на њену правилност, јер обавезу издржавања бар у истоветном законском минимуму тужилац има и према својим малолетним ћеркама, што све заједно чини 45% износа његове зараде, односно скоро законски минимум од 50% прихода.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено као у изреци.

**Председник већа - судија
Љубица Милутиновић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**